

17) *P*, ρ произноси ся като паше-то *p*.

18) *Σ*, σ произноси ся като наше-то *s*. А прѣди β , y , δ , λ , μ , v , ρ , произноси *з*; напр. *σβέννυμι*, *σγούρα*, *εἰσδύνω*, *εἰσλάμπω*, *κόσμος*, *εἰσέω*, *ισραὴλ* и прог. (произ. звешими, згура, издино, изламбо, козмосъ, изпео, израилъ).

19) *T*, τ произноси ся като наше-то *ш*. А слѣдъ члѣнъ, прѣдлогъ и верѣдъ рѣчъ слѣдъ v произнози ся като наше-то *ð*, напр. *τὸν τόκον*, *ἐν τόπῳ*, *ἀντώνιος*, *πάντα* (произ. тондоконъ, ендопо, андониосъ, панда). А когато слѣдува отдаѣлна рѣчъ слѣдъ v , тогава ся произноси чисто.

20) *X*, υ произноси ся като *и*. А прѣди χ , π , τ , ϑ , φ , χ , ξ , ψ , σ и на край рѣчъ, произноси ся като *ф*; напр. *αὐτὸς*, *ἐυχὴ*, *βασιλεῦ* и проч. (произ. афтось, ефи, василеъ). А прѣди β , y , δ , λ , μ , v , ρ , ξ , такожде и прѣди всички-ты гласни, произноси ся като *в*; напр. *αὐγὴ*, *αὐλὴ*, *εὐεργέτης* и пр. (произ. авги, авли, евергетисъ). Отгоре съ двѣ точки прави слогъ; напр. *Μωϋσῆς* (Моисисъ).

21) *Φ*, φ произноси ся исто като *ф*.

22) *Χ*, χ произноси ся като наше-то *х*.

23) *Ψ*, ψ произноси ся като *ис*; напр. *ψαλτήριον* (псалтирионъ).

24) *Ω*, ω произноси ся като наше-то *о*.